

Jógvan á Trøllanesi 70 ár

Her er Jógvan í essinum. Í 2005 hevði ættin vitjan av langabbasoni hjá Jóhannes av Nesi, sum var farin úr Føroyum til Bretlands 134 ár frammanundan. Jóhannes var langabbabeiggi okkum báðar, og eru vit allir fermenningar. Jógvan var tá innlagdur á sjúkrahúsi, men her eru Bill Johnson (avleitt av Joensen) og kona hansara Pam komin at siga Jógvani farvæl. Hendan vitjan var ein stórhending í ættini. Eitt sindur av ættarsøgu av Trøllanesi kann lesast á heimasíðuni: www.fiskimannafelag.fo. blað nr. 348 og 373.

Tann 21. mars verður Jógvan Joensen, í Innistovu, á Trøllanesi, 70 ár. Dagurin verður hildin í morgin leygardagin, tí koma hesar reglurnar nú.

Fyrst skal sigast, at Trøllanes er ein tann bygdin, sum eg føli meg knýttan at. Langabbi mín, langabbabeiggi Jógvan, kom av Trøllanesi, og mítt tilknýti til bygdina er fyrst og fremst takkað teimum í Innistovu, og her eigur Jógvan stóran leiklut. Vit báðir eru ”bert” fermenningar, men í heiminum hjá Jógvani er hetta nærmasti skyldskapur.

Jógvan er sonur Mikkjal í Innistovu og Onnu, sum var av Húsum. Hann er giftur við Gertrud, sum er av Syðradali. Tey eiga børnini Mikkjal, Durita, Birita og Annika. Tað kann vera nevnt, at 100 ára gamla Jóhanna Mathea Skaale er fastur Jógvan.

Eg kom fyrstu ferð til Trøllanesar í 1977, júst fyri 30 árum síðani. Síðan tá er neyván farið árið burtur ímillum, og fleiri ár havi eg verið fleiri ferðir norðuri á Nesi. Annars práta vit saman í telefon regluliga, so sigast kann at okkara samband er altíð ”on line”.

Tað sum verður sagt um tey í Innistovu, kann eisini sigast um hini húsini har norðuri.

Blíðskapurin í Innistovu hevur alla tíðina verið frá hjartanum. Frá fyrsta degi av havi eg kunnað følt meg sum heima hjá teimum. Tað sum liggur fremst hjá Jógvan er ættin, og tað er tiltikið hvussu nógv hann veit um ætt. Tú skal bert

nevna eitt navn, so kennir hann ættina hjá teimum flestu hundraðtals ár aftur í tíðina. Vónandi verður hansara stóra vitan niðurskrivað.

Sjálvur visti eg, at vit vóru í ætt gjøgnum mammu mína, men Jógvan kundi fortelja mær, at var farið longur aftur rann ættin hjá mammu og pápa í Norðragøtu saman, so skyldskapurin gjørdist duplurtur.

Kann til stuttleika nevna eitt dømi um, hvat ein slík vitan kundi og kann nýtast til. Tá eg fyri nøkrum árum síðani fekk ein verson var ikki neyðugt at gera nakra kanning av hansara ”genum”. Eg kendi uppá staðið hansara ætt aftur til 1650. Men hann var nú eisini systirsonur Jógvan, og hevur hetta ikki gjørt sambandið við ættina minni!

Jógvan er annars ímynd av tí besta av bygdarmentan, soleiðis sum hon t.d. kom fram í umrøðuni av fastrini, tá hon gjørdist 100 ár. Jógvan hevur verið bóndi og her hevur hann eisini kent hvønn seyð gjøgnum fleiri ættarlið. Sonurin Mikkjal hevur tikið við bóndaskapin, men Jógvan er við kortini.

Í Innistovu hava dyrnar altíð verið opnar fyri fremmandafólk, og tey eru eisini mong, sum eru komin inn á gólvið, sjálvt tá trupult var at ferðast. Sjálvur eri eg ofta komin norður á Nes við fremmandum gestum, og allir hava fingið ógloymandi upplivisi har norðuri.

Í 2001 skipaði eg fyri norðurlenskum fakfelagsfundi í Mikladali, har tað

var etið á Trøllanesi. Tá eisini var farið norður á Kallin, sum er stórsligið í góðum sýni. Tá nøkur av teimum komu aftur í 2004 høvdu tey eitt ynski, og tað var at koma norður aftur á Trøllanes, og tað komu tey eisini.

Jógvan er ein álitismaður í orðsins rætta týðningi, og hann hevur havt mong áltisstørv. M.a. hevur hann verið limur í kommunustýrinum har norðuri. Hann hevur eisini verið limur í umsjónaráðnum hjá Norðoya Sparikassa í mong ár. Eisini hevur hann verið nevndarlimur í Mjólkarvirki Búnaðarmanna.

Tað er ikki minst Jógvani fyri at takka, at Trøllanes er ein av teim mest liviligu

smábygdunum í Føroyum, har fólkatalið, og ikki minst barnatalið, framvegis heldur sær á sama støði sum altíð.

Tað er ótrúliga nógv, sum kundi verið skrivað um Trøllanes, men tað er ikki rúmd fyri tí í eini slíkari føðingardagsgrein.

Her skal bert vera nýtt høvið at ynskja Jógvani til lukku við teimum 70 árunum við tøkk, eisini til Gertrud, fyri allar tær ferðirnar, eg havi sitið væl inni hjá teimum. Næsta ferðin til Nes verður heilt vist í morgin leygardagin!

ó.

Andlát og jarðarferðir

Edith Klein, Strendur, ættað úr Sørvági, andaðist á Eysturoyar Røktar- og Ellisheimi 13. mars, 99 ára gomul. Kistan fer av Røktarheiminum í Runavík fríggjadagin 16. mars klokkan 18. Jarðarferðin verður úr Nerija á Skála leygardagin 17. mars klokkan 14. Tey ið vilja minnst Edith, kunnu lata eina gávu til Eysturoyar Røktar- og Ellisheima, konta í peningastovnunum.

Kistan við **Lilly Øster** fer úr kapllinum á Suðuroyar sjúkrahúsi fríggjadagin klokkan 18. Jarðarferðin verður úr Tvøroyrar kirkju leygardagin klokkan 13.

Dagurin

17. mars Geirtrúð, deyð 659. Dóttir Pippin eldra og abbasystir Karlamagnus. Fór ung í kleystrið Nivelles í Belgia og gjørdist eisini abbadissa har. Millum annað var hon verndari hjá ferðandi fólk, og við veginar nógvastaðni í Europu vórðu bygd sanktugeirtrúðtilhald, har tey ferðandi og tey fátækastu kundu fáa hjálp. Við hesi tilhald vórðu sett upp vakurt málaðar træmyndir av Sanktu Geirtrúð við gyltari krúnu. Av veðri og vindi fóru málingin og gyllingin av hesum myndum, og av tí kemur tiltakið, at ”ljómin er farin av Sanktu Geirtrúð”. Undir hesum býr kanska eisini tað, at teir gomlu søgdu, at var regn geirtrúðardag, fór at vera regnsummar. Navnið er týskt, samansett av orðunum spjót og styrki.

18. mars. Aleksander, deyður umleið 250. Úr Aleksandriu og endaði sum biskupur í Jerúsalem. Fleiri ferðir varð hann atsøktur fyri trúgv sína, men komst undan og doyði ein natúrligan deyða, og varð ”blóðvitni uttan blóð”, sum tikið varð til.

19. mars. Jósef. Dagurin hildin til minnis um festarmannin hjá Mariu Moy. Hann gjørdist, sum vera man, halgimenni hjá húsasmiðum og handverksmonnum. Bibilska navnið merkir ”Guð lati meg fjølgast”.

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, ið sýndu samkenalu, tá kærli maður mín, góði pápi, sonur, verfaðir, bálgi, versonur og svágur okkara

Jákup Augustinussen
Hoyvík

andaðist og varð jarðaður.

Takk fyrri alla ta hjálp, sum veitt varð okkum í samband við jarðarferðina.

Takk fyrri góð orð frá Hara Joensen, prest, í kapellinum og kirkjun.

Takk til tykkum, ið stóðu fyrri endinum.

Takk fyrri blómur, kransar, heilsanir og gávur til okkum og Krabbaheimsfelagið.

Takk fyrri góð minningarnar og til øll tykkum mongu, sum fylgdu Jákupi til hansara seinasta hvíldantað.

Olavina, Rakul, Randi og Hanna

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum fyrri sýnda samkenalu og heilsanir, tá kærli maður og pápi okkara

Símun Barthelsson

so bríðliga varð tikin frá okkum.

Takk fyrri vitjanir, uppveitingar, blómur, kransar og gávur til miðalíðsins.

Takk fyrri vøkur, troystarík orð í kapellinum, heima og í kirkjun.

Hjartans tøkk fyrri stóru hjálpina við jarðarferðina og endið.

Takk til familju, vinir og gærmar, ið hava verið so væl um okkum, og stóra tøkk til øll tykkum mongu, ið fylgdu okkum til hansara seinasta hvíldantað.

Ein serlig tøkk til menningsins umboð á Strønding. Jesus var hjá okkum øllum.

Edy, Pauli, Dennis og Jákup